

ביואר בדרך אפשר

42 הוא גם בענין "לעשה נפלאות גָּדוֹלֹת לְבָדוֹ", שוכנו הוא
 המשכה והשפעה של חסר בili גובל, מבואר לעיל בארכות, **שהבונגה**
 43 היא שענין זה יומשך באופן גליי במקש כל השנה פולח.
 44 שכלל שtagdal ההשפעה מלמעלה לפִי אַוְפֵן הנטמות של
 45 בני ישראל בעבודתם באופן
 46 של הבונה והשגה כו',
 47 וכשהבונה והשגה והמעשים הם
 48 בדרגה גבוהה, השפע הוא בריבוי גדול
 49angi בינו שמייעים בני ישראל
 50 בעבודותם גם אם היא בדרגה גבוהה
 51 רק עד שרש הנאצלים,
 52 בחתנת 'מחיה חיים', דוגה
 53 שהיא מקורה ושורש ישר להשפעה
 54 חיים אין זה עדין עניין קענין
 55 שמייעים ומבקשיים בני
 56 ישראל אלא השיפה שלהם היא
 57 יותר מה, לבני גבול למורי. ועל-
 58 דרך הלשון שאמר רבנן
 59 טזון¹⁴: איך וויל זע
 60 גארניטט כו' איך וויל מער
 61 ניט או דיק אלין, איני רוצה
 62 שום דבר כו' אני רוצה אלא אותך
 63 בעצמך ולא שום מדרישה שאינה
 64 עצמהו ממש שענין
 65 שגדה מפל סדר
 66 שלמעלה
 67 השטולשות כו' של האור
 68 האלקי ברוגות מובלות. ובין
 69 שמאמר רבנן הקן הפ"ל
 70 שאנו רוצה אלא את הק"ה בעצמו
 71 הובא ב"שרש מחות
 72 התקפה" מאת אדרמור' הצמה
 73 צדק. וענין זה לוידים
 74 חסידים בנוועג להתקבוננות
 75 שליהם בתפלה שלחים והרבו
 76 לא נשאר כסיפור על אדרמור' הקן
 77 בלבד, וועל'יך על ידי החסידים

ביואר בדרך אפשר

1 כאשר מצד מזבו ובהתאם להgentה ולמעשו נהאה שאינו ראוי לשפע, דווקא
 2 או משפיעים לו בשופי וברבוי גדוֹל ביטר.
 3 ומסים המכוב "לעשה נפלאות גָּדוֹלֹת לְבָדוֹ", שפרק זה
 4 שתהיה המשכה שאינה תלונה ואינה לפני ערך עובדות
 5 האדים כל, היא מבחינה כל-
 6 כך גבואה געלית געלית באלוקות הבט על מעמדו ומצבו, משפיעים לו בשופי
 7 שלמעלה מישר הנאצלים, וברבוי גדוֹל ביטר. ומסים "לעשה נפלאות
 8 שזדוֹן עניין לְבָדוֹ"¹² וכמובואר
 9 לעיל עניינה של מידת החסד העצמי.
 10 (ה) והנה מהמשך סדור ורצף שאינה תלונה ואינה לפני ערך עובדות האדים
 11 המאמרים בביבל נון הצעיל בכל, היא מבחינה שלמעלה מישר הנאצלים,
 12 נראה שמאמר זה קשור עם "לְבָדוֹ".
 13 שמניג-עצרת ושמחתה (ה) והנה מהמשך המאמרים בביבל הצעיל
 14 תורה¹³, שזדוֹן גם הטעם הפנימי
 15 לכך שהתחלה המאך היא בפסוק "לעשה נפלאות
 16 עצרת ושמחתה-תורה"¹³, שזדוֹן גם שהתחלה
 17 גדוֹלות לְבָדוֹ", שפסוק זה הוא מפסוקי "אפה הראת"
 18 והוא מפסוקי "אפה הראת"¹¹ לְבָדוֹ", שפסוק זה הוא מפסוקי "אפה הראת"
 19 שאמורים בשמיניג-עצרת שאמורים בשמניג-עצרת ושמחתה-תורה לפני
 20 רשמחת-תורה לפני
 21 ב"דקות" ואם כן מאמר זה שיין
 22 לשמהת תורה.
 23 אמנים כשם שבעל ענייני שמחת-תורה הבונה
 24 היא שלאחרירזה יומשכו בימי כל
 25 הענינים והבונה המתה
 26 שמחת-תורה הבונה והכללית שלהם היא שלאחריר
 27 זה לאחר שמי עצרת ושמחת
 28 תורה יהלו יומשכו הענינים במשך כל השנה
 29 והחכמים הפנימיים של שמתת תורה
 30 וזה להם השפה בעבודה ה' של
 31 בענין "לעשה נפלאות גדוֹלֹת לְבָדוֹ", שהבונה
 32 האדם בימי כל השנה כולה
 33 ובאוֹפֵן שגם במשך השנה
 34 ולא רק בשמהת תורה עצמה תריה
 35 ההמשכה כל גבול לא העלים
 36 וסתור וצמצום, בהתחאים
 37 לקללות עניין שמחה-תורה (שנמשכת
 38 במשך כל השנה) שהיא הפק
 39 העניין דהעלם וסתור ומידה
 40 ורבבלה אלא שמחה לא גובל, וכן המשכתיות והשפעתו של ידה
 41 הן בili גובל, הרי מיקן שגון ב"שרש הנאצלים, בחינת 'מחיה חיים', אין
 31 חסידים בנוועג להתקבוננות שליהם בענין שמחה מזבון בני ישראל.

(12) וסימן כ"ק אדרמור' שליט"א): עד כאן תוכן המאמר. (13) להעיר שבאי הכת"י שביהם נמצא מאמר זה (בין קבוצה מאמרי חדש תשרי) נרשם בכותורת המאמר "אסרו חג". ועפ"ז יומתק המבואר לקמן בפנים שענין זה ממש גם לאחר שמחת'ת, במשך כל השנה כולה (המו"). (14) סהמ"ץ לחצ"ץ שורש מחות התפילה פ"מ (דרמ"ץ קלחה, סע"א) – נתמך ב"היום יום" ייח כסלו.